

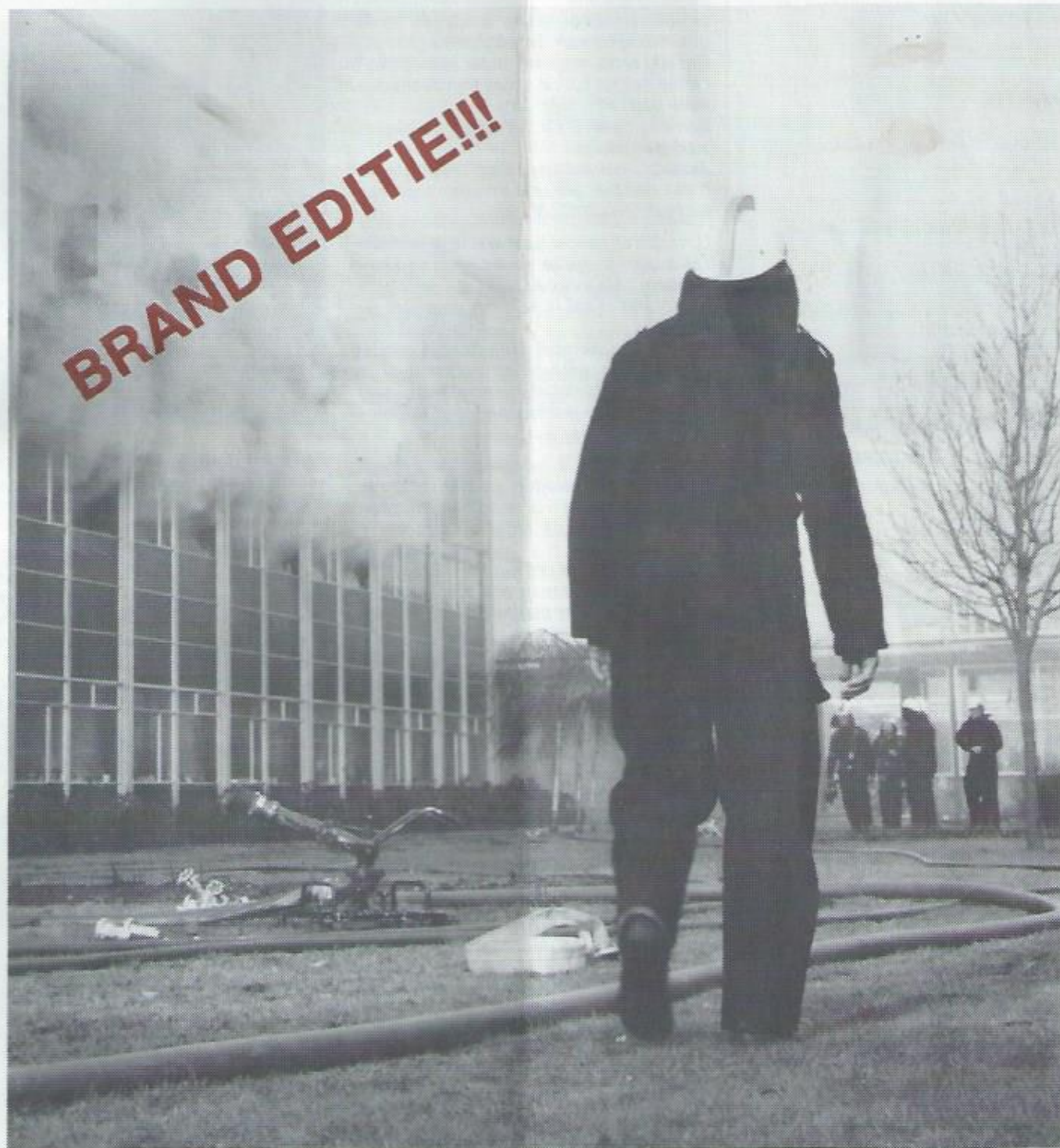
5

datist

5e jaargang, mei 1984

Personeelsorgaan Philips Data Systems

BRAND EDITIE!!!

Informele informatie voor de medewerkers van Philips Data Systems Apeldoorn en hun huisgenoten.

REDAKTIE

Mw. N. Vlas, Gebouw M, telefoon 2200

REDACTIE-ADVIESCOMMISSIE

T. Beetstra	- SSP
P.G.A. Burgers	- Marketing S.M.A.
P.C. Hölscher	- Personeelsafdeling
H. Makkinga	- Marketing
	- Communications
G. van der Pol	- Ontwikkelingsleiding
P. Rijnierse	- Business and
	- Strategic Planning
H.L. van Veen	- PSG/SSS
A. Th. Visser	- Marketing L.A.

FOTO'S

W. Breyer
J. Bruines

UITGAVE

Philips Data Systems Apeldoorn
Postbus 245
7300 AE Apeldoorn

Mocht u geen DATIST ontvangen hebben dan kunt u er een verkrijgen bij de redactie.

Vrijdag 6 april 1984...

Een dag die ons nog lang in herinnering zal blijven. Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van Data Systems???

Dat lijkt erop, maar bij nader overdenken kan je eerder spreken van een zeer positieve dag.

Een positieve?? En dat terwijl de boel in vlammen stond?

Jazeker, een positieve dag. Want opeens bleek hoezeer we met z'n allen toch aan dit bedrijf verknocht zijn.

U kent dat gevoel vast wel. Elk van ons zal in zijn jonge jaren weleens gedacht hebben: "Als morgen blijkt dat de school afgebrand is zal ik er geen traan om laten!"

Soms ga je vermoeid (en naar je gevoel geplaagd en getergd en vooral naar je eigen idee miskend) van je werk naar huis, dan denk je misschien ook weleens iets soortgelijks.

En dan kom je 's morgens - nog ietwat slaperig - aangereden en ziet de Oude Apeldoornseweg vol auto's en mensen en een dikke rook stijgt uit gebouw F omhoog.

De schrik slaat je om het hart. Brand??!! Dat kan niet, dat mag ook niet.

Net nu alles een beetje de goede kant op ging en nu dit!

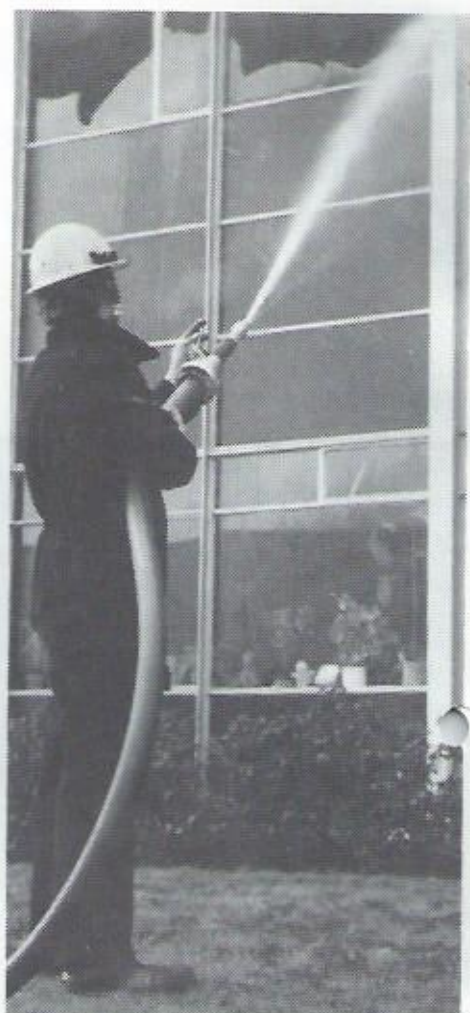
Je staat ietwat verbijsterd en verloren naar de dikke rookwolken te kijken en je vraagt je af of we die klap wel kunnen lijden.

Dan blijkt echter dat in tijden van nood heel wat gepresteerd kan worden. De opvang van de bewoners van gebouw F is binnen een mum van tijd geregeld.

De koffie stroomt bij de liter in gebouw R parterre. Riet Buddingh en Hannie Grendel houden die stroom op gang.

Het management buigt zich over het oplossen van het huisvestingsprobleem. Diezelfde dag 's middags is iedereen weer ondergebracht. De andere afdelingen schuiven - op eigen initiatief - zonder morren wat dichters op elkaar om de 30 mensen, die in kantine S voor huisvesting gepland zijn, een plaatsje te verschaffen.

Als de walm wat is weggetrokken mag je F in. Het is er letterlijk een puinhoop. Het water druipert uit de plafonds, de boel is door elkaar gegoooid, wanden zijn gesloopt, het plafond van de parterre dreigt door te zakken. Overal zwart kleverig vuil.

Een stank die op je keel slaat. Met laarzen aan de voeten, oude truien aan en in een spijkerbroek wordt een poging gedaan te redden wat er te redden valt. Hoog en laag, alles sleept en sjouwt.

De hele week daarna keren regelmatig mensen terug om nog meer spullen mee te nemen naar hun tijdelijk onderkomen. Er blijft door de hele vestiging een branderige lucht hangen.

Maar... we draaien al snel weer op voltoeren. Het gaat niet allemaal even soepel. Archieven zijn nog niet geheel en al in orde; er zijn stukken verloren gegaan. Er moet nog veel geïmproviseerd worden. Maar het gaat.

Wat overblijft is de wetenschap dat een rechtgeaarde Nederlander in tijden van nood zijn mannetje staat.

Dat we ons met zijn allen niet door zo'n tegenslag terneer hebben laten drukken. We hebben aangepakt! Binnen een paar uur waren we weer operationeel!

De brand was heel vervelend, maar gegeven dit feit, bleek toch dat onze organisatie snel en efficiënt een dergelijke calamiteit aan kan.

We hebben er eendrachtig het beste van gemaakt. En dat is iets heel waardevols, waardoor we ook goede hoop mogen hebben voor de toekomst.

Hoe een en ander verliep, wie er bij betrokken waren, daarover elders in dit nummer meer.

Brand!... brand???... BRAAAND!!!!

De heer Van Bronkhorst, hoofd afdeling Bedrijfsbeveiliging, vertelt:

Van donderdag op vrijdag in de nacht begon de heer V.d. Ham van afdeling Bewaking om twaalf uur zijn ronde. Die ronde voert hem langs zo'n 60 controlepunten, verspreid over het hele complex van Data Systems. Omstreeks kwart voor drie was hij terug in de hoofdloge aan de Oude Apeldoornseweg.

Buiten enkele kleinigheden waren hem tijdens zijn ronde geen bijzondere dingen opgevallen. Hij schreef zijn rapportje, dronk een kop koffie en begon weer aan een ronde. In deze ronde deed hij de buitendeuren van slot, ontsloot diverse ruimtes. Omstreeks half zes kwam hij door F-parterre op de terugweg naar de hoofdloge. Om zeven uur arriveerden zijn collega's, die de ochtenddienst zouden draaien.

d. Ham ging naar huis, zijn dienst zat erop.

Bij achten, hij lag nog maar net in zijn bed, werd hij telefonisch teruggeroepen. Brand in F. Brand in F?

Maak het een beetje, een grapje is leuk, maar voor zo'n lolletje uit mijn bed komen? Waar wou die brand vandaan komen? Nog maar half overtuigd reed hij terug. Toen hij enige tijd later vanaf de rijksweg de enorme rookwolken uit gebouw F zag opstijgen, geloofde hij het pas.

Wat gebeurde er na zijn laatste ronde die morgen?

Om zes uur die ochtend begonnen eveneens vijf mensen van het testhouse aan de ochtend(ploegen)dienst.

Ook hen viel niets bijzonders op.

Om twintig minuten over zeven echter werd door de heer Hogenkamp van DSS een hevige rook in F gemeld aan de afdeling Bewaking.

Direkt gingen twee bewakingsbeambten,

de heren van Essen en Lindeman, een onderzoek instellen. De branddeuren werden, vanuit de hoofdloge, elektrisch gesloten.

Via de intercom werd het personeel verzocht de gebouwen te verlaten. De Gemeente Brandweer werd gewaarschuwd. In zes minuten tijd was deze met vier wagens op ons terrein en werden de slangen uitgerold.

Inmiddels sloegen de vlammen uit de eerste etage van F.

De vuurhaard verspreidde zich in hoog tempo, ramen klapten achter elkaar stuk, de vuurtongen lekten naar buiten.

De - bij zulke gelegenheden altijd aanwezige en uit het niets opduikende - nieuwsgierigen werden door de bewaking (versterkt door het in allerijl oproepen van bijna het gehele team) buiten de poort gehouden.

(Een van de belangrijkste taken van de Bewakingsdienst is in gevallen als dit, ongewenst publiek van het terrein af te houden). De politie hield daar een en ander onder controle. De fotografen en verslaggevers werden onder geleide van een bewakingsbeambte op het terrein toegelaten, echter wel buiten het werkveld van de brandweer.

De heer Dogger (SSS) verleende aan de Hoofdpoort assistentie (alleen de heer Wolters van de Bewaking was in de Hoofdloge aanwezig, de overige bewakingsbeambten hielden in de omgeving van de brand een oogje in het zeil).

Het inmiddels arriverende personeel, dat in gebouw F was gehuisvest, werd opgevangen. Een gedeelte ging thuis een oud kloffie aantrekken om bij de redding van de spullen te kunnen bijspringen. Het personeel van F en de belendende gebouwen, die tijdens de brand waren afgesloten, werd voorlopig opgevangen in R, waar op de parterre het noodcentrum was ingericht.

De omstandigheden in aanmerking genomen verliep alles vlekkeloos en snel. Er later op terugkijkend constateert de heer Van Bronkhorst, dat er nergens in de organisatie iets misliep. Gezien de omvang van de brand, mag ook gezegd worden, dat de brandweer alles zeer snel onder controle had.

Om half negen kwam het sein: Brand meester!

Kon - gezien het tijdstip waarop de brand werd ontdekt - onze eigen brandweer daarbij nog een zinnige rol spelen? Alle 18 daaraan verbonden medewerkers werken immers uitsluitend in de normale dagdienst?

Van de heer Hofman, Hoofd van de Algemene Hulp-Verlening (AHV) binnen ons bedrijf en verantwoordelijk voor de bedrijfsveiligheid, krijgen we daarop een positief antwoord.

Op het moment dat de brand werd ontdekt waren twee leden van onze eigen brandweer op de plant aanwezig. Die kwamen direct in actie.

Reden de brandweerwagens in de positie, waar hij - in overleg met de commandant van de Gemeente Brandweer - zou worden ingezet en brachten alles in gereedheid. Er kwamen al snel meer leden van de brandweer op de plaats des onheils aan.

Vanaf het trappenhuis bij kantine S probeerde onze ploeg de brand een halt toe te roepen. Dat de brand - ondanks het tempo waarin hij om zich heen greep - zich uiteindelijk maar tot de royale helft

van de Westelijke vleugel heeft beperkt, is voornamelijk aan de inzet van onze mensen te danken.

Tijdens de brandbestrijding stonden zij onder bevel van het hoofd van de plaatselijke brandweer. Dat is wettelijk zo geregeld.

Ze hebben echter het voordeel, dat ze de situatie ter plaatse beter kennen en dus van groot nut kunnen zijn voor de externe brandweer.

Er zijn gelukkig geen persoonlijke ongevallen geweest, maar als een medewerker in problemen was gekomen bij de brand, dan zijn onze brandweermannen, naast hun vaardigheden ten aanzien van het blussen, ook opgeleid om direct eerste hulp aan getroffenen te kunnen geven. De Gemeente Brandweer werkt in zo'n geval samen met de G.G. en G.D.

Zij beperken zich tot het uit de brand halen van een slachtoffer en laten de verdere verzorging over aan de G.G. en G.D.

Onze brandweerploeg sloot de bluswagens aan op de waterbron, die we op eigen terrein hebben geslagen. Er werd namelijk zoveel water op gebouw G gespoten (560.000 liter) dat de normale waterleiding dat niet meer kon verwerken.

De heer Hofman sloot direct bij zijn aankomst op het terrein (7.33 uur) de stroom af van de lift. Zo'n 10.000 Volt overgedragen via een waterstraal is beslist fataal voor een spuitgast. Ook hier geldt: bekendheid met de plaatselijke situatie!

Onze ploeg oefent 34 maal per jaar, jaar in jaar uit. En heeft - gelukkig - nooit

eerder in dergelijke mate zijn vaardigheid aan de praktijk hoeven te toetsen. Men had feitelijk ook niet gedacht het geleerde ooit werkelijk te hoeven toepassen. Statistisch is - zegt de heer Hofman - een brand als de huidige niet mogelijk. Toch gebeurt het, en ben je er voor klaar.

Onze ploeg heeft goed werk verricht; zonder hun bijdrage zou alles er veel ernstiger zijn gaan uitzien, dat bevestigt de heer Heynen, commandant Gemeente Brandweer, bij het inrukken van de beide diensten.

Het nablussen duurde nog tot twaalf uur, daarna rukte de Gemeente Brandweer in.

De Oostelijke vleugel was, behoudens een kamer in de buurt van het trappenhuis en de overloop, van brand gevrij-

waard gebleven. De vieze walm had hier echter alles onder een vuile, vette laag bedolven. Een akelige lucht hing in het hele gebouw.

De brand had het hevigst toegeslagen op F-1. De vermoedelijke oorsprong lag in kamer B13, de brand was echter razendsnel en nog veel intensiever overgeslagen naar de Zuidzijde van Westelijke vleugel.

anden waren totaal opgebrand, meubilair was verdwenen, niets van de oorspronkelijke inventaris was herkenbaar. Eén zwarte puinhoop, met hier en daar enkel misvormde, maar herkenbare voorwerpen. Op F-2 was eveneens een reuze ravage. Het vuur was hier buiten langs naar binnen gekomen.

F-parterre was gevrijwaard van brand, maar had zoveel water moeten verwerken, dat alles werkelijk droop. In de eer-

ste uren was een paraplu geen luxe. De spullen dreven!

F-3, net aan de Westzijde voorzien van een fraaie vergaderkamer, kreeg alle walm en kwalm over zich heen. Ook hier dus door alle naden van deuren en kasten op alle meubels en materialen een vieze vette aanslag.

De Data Systems brandweer, na eerst intensief bij het bluswerk betrokken te zijn geweest, wierp zich op het inpakken van die zaken, die nog bruikbaar leken.

In de middag geholpen door een fiks aantal oorspronkelijke bewoners van gebouw F, werd met man en macht gewerkt aan het bergen van nog bruikbare archieven, kantoormeubilair en allerlei andere spullen.

Tot laat in de avond en in het weekend werd er doorgeploeterd om zo snel mogelijke orde op zaken te hebben.

Intussen waren er verzekeringsexperts geweest om een onderzoek naar de oorzaak van de brand in te stellen. Een aantal leerlingen van de Brandweeropleidingsschool kwam "ter leringhe ende vermaecke" onder leiding van een hunner professoren een kijkje nemen.

Onze fotograaf zwierf door de puinhopen om het een en ander voor de geschiedenis vast te leggen.

In die spannende ochtenduren hadden anderen zich gebogen over het plotselinge ontstane huisvestingsprobleem. Die middag al was iedereen ondergebracht, ofwel in gebouw AH ofwel op andere afdelingen tussengeschoven. Daarover elders meer.

De heer V.d. Ham kon eerst ver na twaalf uur weer naar huis, nog verbijsterd over de vraag hoe in zo'n korte tijd een brand van en dergelijke afmeting kon toeslaan.

**Het was geweldig zo snel het door de brand ontstane huisvestingsprobleem was opgelost.
Hoe kon dat?**

Daarover kwam nadere informatie van de heer Kegge, die als plantmanager intensief bij dit probleem was betrokken. Voor er sprake was van deze brand zaten we al met een ruimte-probleem. De in F ondergebrachte PI-medewerker knapten uit hun jasje.

In de nabije toekomst zullen er nog een aantal medewerkers worden aangetrokken, waardoor een extra ruimte van zo'n 1000 vierkante meter nodig was. Door verschuivingen binnen de plant met daarbij als uitbreiding gebouw AH zou in die behoefte kunnen worden voorzien.

Er hadden reeds onderhandelingen plaatsgehad met de directie van Centraal Beheer over de huur van gebouw AH. Een budgetaanvraag was net donderdag voor de bewuste branddag naar Eindhoven gezonden.

De brand maakte het noodzakelijk direct over AH te kunnen beschikken. Een van de eerste handelingen van de heer Kegge was dan ook, die vrijdagmorgen, om dit telefonisch bij de directie van Centraal Beheer aanhangig te maken.

Centraal Beheer toonde een echt staal van vervullen van "nabuurplicht": men zorgde à la minute voor het schoonmaken van het gebouw en leverde er ook het meubilair bij.

Zaterdagmorgen stond alles op zijn plaats. Speciale wensen waren direct vervuld. Daardoor kon er weer zo snel aan de gang worden gegaan.

Centraal Beheer zorgde ook voor koffie voor de brandweer (de stroom in onze kantine was immers uitgeschakeld).

Hoe gaat het nu verder?

Hoewel de brand op zich geen gelukkige zaak is, geeft hij wel de mogelijkheid om gebouw F zodanig in te delen en in te richten als gewenst en noodzakelijk is. Het was tot nu toe zo dat de aanblik van gangen, lift en trappenhuis, direct bij het betreden van gebouw F voor een Hoofd-industriegroep te weinig representatief was. Daar kan nu wat aan gedaan worden.

Op het voorterrein is de bouwkeet al geplaatst. Er wordt zo snel mogelijk met de herstelwerkzaamheden begonnen. Eerst zijn de nog bruikbare zaken uit het gebouw gehaald, gereinigd en weer opgeslagen.

Het eerst zullen F-parterre en de 1e etage van de Oostvleugel worden opgeknapt. De indeling zal iets gewijzigd worden en er komt dubbele beglazing.

De entree wordt verbeterd. Hier vlakbij zal de showroom worden ondergebracht (door een extra uitbouw aan te brengen) en er zal naast de bestaande lift een tweede lift worden geïnstalleerd.

Aan de binnenhuisarchitectuur zal veel aandacht worden besteed, evenals aan de ergonomische aspecten bij het plaatsen van het meubilair en de noodzakelijke apparatuur.

Een bouwcommissie zal zich over al deze aspecten op zeer korte termijn buigen, omdat bij de aanvang van de werkzaamheden bekend moet zijn, wat de wensen ten aanzien van de indeling zijn.

Het penthouse op de 3e etage wordt afgebroken. Daarvoor in de plaats komt over het hele gebouw een nieuwe, volledige etage. Daarmee kan de behoefte aan extra ruimte voor de eerste jaren goed worden opgevangen.

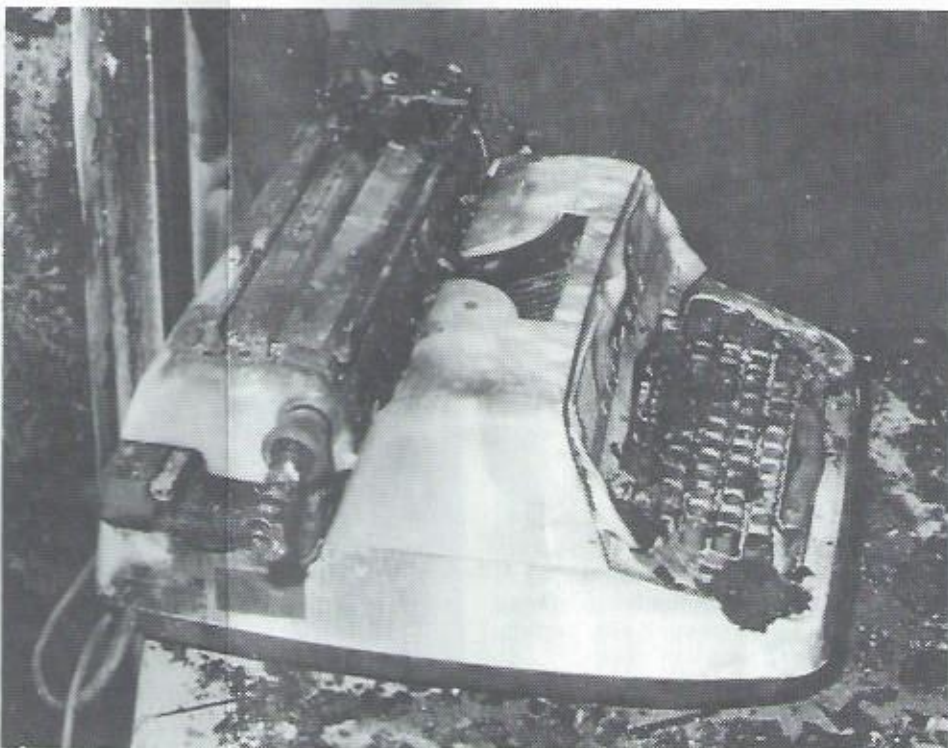
In twee maanden tijd de parterre en de 1e etage van de Oostvleugel voor bewoning gereed te hebben.

In de daarop volgende twee maanden zal de 3e etage worden gebouwd en in gebruik kunnen worden genomen, waarna (wederom in de daarop volgende twee maanden) tot slot de rest van F wordt hersteld.

Tja, daar sta je dan. Je kijkt naar de nog narokende puinhoop van het kantoor, waarin je gewend was je dagen door te brengen. Wat moet je doen?

Veel medewerkers uit F hebben, in kleding die tegen een stootje kon, metterdaad de rommel aangepakt. Ze hebben al datgene wat er uit hun kantoren nog min of meer bruikbaar was, verpakt en uit de puinhoop weggesleept.

Door de schoonmaakdienst van Mercurius en de mensen van Technische Be-

drijven werd in het weekend hard door-
gewerkt om iedereen weer onder dak te
brengen.

Het was fijn dat er zo snel bekend was,
waar men tijdelijk was ondergebracht,
zodat er een poging gedaan kon worden
alles weer "normaal" te krijgen.

"Normaal" is er echter nog niets, al
gaat inmiddels het werk wel weer z'n
gewone gang.

De afdeling Small en Medium Accounts
is zijn hele archief kwijt. Met man en
macht wordt er aan gewerkt weer iets
daarvan op te bouwen.

Van her en der worden kopiën toege-
stuurd, maar er is ook veel niet meer te
vervangen. Het gemis van de nodige do-
cumentatie zal zich dan ook nog lang la-
ten voelen.

In gebouw AH zitten dicht opeen ruim
120 door de brand getroffen. In kleine-
re kamers dan men gewend was, samen
met anderen in plaats van alleen.
Er zijn bureaus (van Centraal Beheer)
maar met andere afmetingen dan de
oorspronkelijke. Veel spullen passen er
niet meer in.

Er moesten bijvoorbeeld heel andere
hangmappen voor worden besteld.
Kasten zijn er ook, maar te weinig, en ze
kunnen niet allemaal op de kamers wor-
den neergezet, zodat de gangen er vol
mee staan.

De secretaresses, met uitzondering van
die der directie, zijn bij elkaar in het mid-
denblok (de oorspronkelijke computer-
ruimte) geplaatst.

Hoewel daar een airconditioning is in te
schakelen, wordt deze - vanwege de la-
waaioverlast - niet in gebruik genomen.
Er zijn geen buitenwanden in, dus ook
geen ramen om wat frisse lucht binnen
te halen.

Het uitzicht bestaat uit een blik op geslo-
ten wanden of glaswanden, waar gord-
ijnen voor hangen.

Deze groep ondervindt in feite wel het
zwaarst de gevolgen van de brand. Niet
alleen de benauwde werkruimte, de aan-
zienlijk roeziger werksfeer, maar ook de
wanorde van de archieven.

Immers het lag op hun schouders om de
berookte en besmookte documenten
weer te ordenen.

Een klus, die nog niet helemaal is ge-

klaard. Om daarbij een goed humeur te behouden is werkelijk een grote kunst, vooral als de "bazen" gewoon willen doorwerken en het eigenlijk maar erg vervelend vinden dat ze niet direkt met gevraagde stukken komen aandragen. Maar die kunst verstaan ze!

Het management heeft begrip voor deze situatie, vandaar dat - ondanks de extra kosten - in twee ploegen aan het herstel van gebouw F wordt gewerkt.

In het resterende deel van het middenblok is een groot aantal van de medewerkers van S.M.A. en P.M.C.S. ondergebracht.

Ook zij ondervinden de voor de groep secretaresses genoemde huisvestingsbezwaren.

Men beseft dat het niet anders kan, maar juist in de zonnige dagen valt het niet mee niets van die uitbottende lente te kunnen bespeuren.

Tot het moment aanbreekt waarop gebouw F in glorie uit de as is herrezen zullen er nog wel kleine ergernisjes moeten worden verduurd.

De wil is er het beste ervan te maken. Een pluim voor iedereen die er zijn schouders onder heeft gezet om zo sne, mogelijk weer "normaal" aan de slag te zijn.

Een pluim, die in bijeenkomsten met vertegenwoordigers van Gemeente Brandweer, Politie, AHV, Bewaking, Technische Bedrijven en Kantinedienst nog eens werd uitgesproken door onze plantmanager de heer Kegge.

Zijn waardering voor de inzet van alle getroffen en de overige medewerkers van Data Systems had hij reeds doen blijken in een aan alle betrokkenen verzonden brief.

Gebouw F wordt snel weer opgebouwd, waardoor de direct zichtbare gevolgen van de brand weer tot het verleden zullen behoren.

De minder zichtbare zaken, onze ervaringen van de laatste weken, waarin we veel (van en over elkaar) hebben geleerd, zullen waarschijnlijk langer merkbaar blijven.

Er valt nog heel wat te doen, voor alles weer zijn gewone gangetje kan gaan.

Laten we bij het realiseren daarvan dezelfde inzet tonen als in de eerste dagen na de brand!

**Data
Systems**

PHILIPS